ὈΡΘΌΔΟΞΟΣ ΤΎΠΟΣ

Ἑβδομαδιαία ἔκδοσις τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Άδειας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 013053 — PRESS POST X+7 — ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018 Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα ἐν Σεβαστείᾳ Μαρτύρων, Οὐρπασιανοῦ Μάρτυρος, Καισαρίου ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου | ΕΤΟΣ ΝΗ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2203

Ἑτοιμάζεται διὰ πόλεμον ἡ Κυβέρνησις κατὰ τῆς Ἐκκλησίας

Γράφει ὁ κ. Παῦλος Τρακάδας

Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐτίμησε τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας μὲ τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Ἱεράρχαι ἔλαβαν τὸ μήνυμα τῆς προειδοποιήσεως, ποὺ καὶ ἀπὸ τὸν Ο.Τ. εἴχαμε ἀπευθύνει, ὅτι μετὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰ συλλαλητήρια διὰ τὸ «Σκοπιανὸν» ἡ Κυβέρνησις θὰ σκληρύνη τὴν στάσιν της ἀπέναντί της. Αἱ πιέσεις βεβαίως σχετίζονται μὲ τὴν θρυλουμένην ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος καὶ τὰς σχέσεις Ἐκκλησίας – Πολιτείας. Ἡ Ἱεραρχία, ἐπομένως, ἀναζητεῖ συμμαχίας καὶ εὑρῆκεν αὐτὰς ἐν μέρει εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος τυγχάνει καὶ καθηγητὴς τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου. Ὁ κ. Παυλόπουλος κατὰ τὴν παράθεσιν τοῦ ἐπισήμου γεύματος πρὸς τὴν ΔΙΣ, κατὰ τὸ ὁποῖον ἦτο αἰσθητὴ ἡ ἀπουσία τοῦ Ὑπ. Παιδείας, εἶπε χαρακτηριστικῶς:

«Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὀρθοδοξίας μοῦ παρέχει τὴν εὐκαιρία ἀλλὰ καὶ μὲ ὑποχρεώνει, στὸ πλαίσιο τοῦ θεσμικοῦ μου ρόλου, νὰ προβῶ καὶ στὴν ἀκόλουθη, κατηγορηματική, ἐπισήμανση, ἡ ὁποία ἐπέχει θέση κοινοῦ τόπου γιὰ κάθε Ἕλληνα, ποὺ σέβεται στοιχειωδῶς τὴν ἀλήθεια: Ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τηρεῖ στὸ ἀκέραιο τὶς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, οἱ ὁποῖες ὁριοθετοῦν τὸ πεδίο τοῦ ρόλου της, προσηλωμένη αὐστηρῶς στὴν ἐκπλήρωση τῆς Ἀποστολῆς της, δίχως ἀνάμειξη στὶς κατὰ τὶς συνταγματικὲς ρυθμίσεις ἁρμοδιότητες τῆς Πολιτείας.»

Τὴν ἐπομένην, 26ην Φεβρουαρίου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Γαβρόγλου σχετικῶς μὲ τὴν ὑπὸ ψήφισιν τροπολογίαν, διὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ κρατικὴν ἐποπτείαν τὸ Πανελλήνιον Ἱερὸν Ἵδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προειδοποιοῦσε τὴν Κυβέρνησιν διὰ «πραξικοποιματικὴν ἐπέμβασιν» εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ὑπουργὸς ἀπήντησε τὸ ἴδιον βράδυ κατὰ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν μὲ ἀνεβασμένον τὸν τόνον τῆς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Πρωτοφανὲς εἰς τὰ χρονικὰ συλλαλητήριον κατὰ τῶν συγκρητιστικῶν θρησκευτικῶν εἰς τὸ Σύνταγμα!

«ΑΠΟΣΥΡΑΤΕ ΕΥΘΥΣ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΝΤΡΟΠΗΣ»

Ὁ εὐσεβὴς λαὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἕτοιμος νὰ στηρίξῃ τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ πλήγματα ποὺ δέχεται ἀπὸ τοὺς ἀθέους μέσῳ τῶν νέων φακέλων. Ἦτο μόνον ἡ ἀρχή, ἕνα πανελλαδικὸν προσκλητήριον ἀπορρίψεως τῆς πανθρησκειακῆς κατηχήσεως τῶν παιδιῶν μας!

Πορεία διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Βουλὴν μετὰ τὸ μεγαλειῶδες συλλαλητήριον (04.02.2018). Προπορευόμενοι ὁ Ἀρχιμ. Σαράντης Σαράντος, π. Ἰωάννης Φωτόπουλος, π. Ἰωάννης Διώτης κ.ἄ.

Γράφει ὁ κ. Παναγιώτης Κατραμάδος

Ψυχροπολεμικὸν κλῖμα ἐπικρατεῖ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ἐκκλησίας. Ὁ μικρῆς κλίμακος ἀνασχηματισμὸς προεκάλεσε μεγαλύτερον «πάγον», καθὼς τὰ νέα ἕξι μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπέλεξαν πολιτικὸν καὶ ὄχι θρησκευτικὸν ὅρκον, γεγονὸς ποὺ ἔχει πλέον προκαλέσει ἀνησυχίαν εἰς Μητροπολίτας καθὼς μειώνονται αἱ προσβάσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ περιφρόνησις εἶναι κραυγαλέα. Αἱ τελευταῖαι μάλιστα κινήσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων δὲν ἔχουν προηγούμενον. Δὲν ἠρκέσθη εἰς τὰ ὑπονοούμενα περὶ χούντας καὶ τὰς αὐστηρὰς συστάσεις πρὸς τὴν Ἱεραρχίαν νὰ «εἶναι μετρημένη στὰ λόγια της», ἀπὸ τὸ ἐπίσημον βῆμα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ

Γ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν - Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Τὴν τρίτην Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, τήν προσκύνησιν ἑορτάζομεν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Τά παράδοξα τῆς κριτικῆς τοῦ «προκοσμήτορος» τῆς Θεολ. Σχολῆς Ἀθηνῶν περί τῆς ἀρχιεπισκοπίας τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου

*Τοῦ **κ. Μιχαὴλ Βασ. Γαλενιανοῦ, Δρ. Θεολογίας, Δρ. Φιλοσοφίας***

Στίς 10-02-2018 δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα «Κιβωτός τῆς Ὀρθοδοξίας» (σελ. 18) ἕνα ἄρθρο τοῦ «προκοσμήτορος» τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Μάριου Μπέγζου περί τῆς ἀρχιεπισκοπίας τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου μέ τίτλο: «Ἀπογοητευτική δεκαετής ἀρχιεπισκοπία» καί ὑπότιτλο «Τά λάθη, οἱ παραλείψεις καί ὁ ἐλιτισμός πού ἐπισκιάζουν τήν παρουσία της». Τό ἄρθρο αὐτό, ὅπως εὔκολα μπορεῖ κάποιος νά συμπεράνει ἀπό τόν τίτλο, ἀποτελεῖ μία ἄκρως ἀρνητική κριτική γιά τή μέχρι τώρα πορεία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Στό παρόν ἄρθρο μας δέν ἔχουμε τήν πρόθεση νά ὑπερασπι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἵδρυμα Τήνου: Πραξικοπηματικὴ ἐπέμβασις τῆς Πολιτείας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ ἡ Ἐκκλησία νὰ κάνη κοινωνικὸν ἔργον, ὅμως νὰ ἐλέγχη ἡ ἰδία τὸ Πανελλήνιον Προσκύνημα τῆς Τήνου, ποὺ ἀποτελεῖ καὶ μεγάλην πηγὴν ἐσόδων. Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα iefimerida.gr τῆς 26ης Φεβρουαρίου 2018:

«Δεκτὴ ἔκανε τελικὰ ὁ ὑπουργὸς Παιδείας τὴν τροπολογία γιὰ τὸ πανελλήνιο ἵδρυμα Εὐαγγελιστρίας Τήνου, ποὺ κατέθεσαν πέντε βουλευτὲς τοῦ ΣΥΡΙΖΑ καὶ βουλευτὲς ἀπὸ τοὺς ΑΝΕΛ καὶ τὸ Ποτάμι. Μὲ τὴν τροπολογία οἱ πέντε βουλευτὲς τοῦ ΣΥΡΙΖΑ (Ν. Ξυδάκης, Α. Συρίγος, Ν. Συρμαλένιος, Ν. Μανιὸς καὶ Θ. Μεγαλοοικονόμου), ὁ βουλευτὴς τοῦ Ποταμιοῦ Σπ. Δανέλλης, ἀλλὰ καὶ δύο βουλευτὲς τῶν Ἀνεξάρτητων Ἑλλήνων (Ζουράρις – Παπαχριστόπουλος) ἀναφέρουν ὅτι «ἐπιδιώκεται τόσο ἡ τροποποίηση διατάξεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (νόμου 590/1977) ὅσο καὶ ἡ κατάργηση διατάξεων τοῦ νόμου 4301/2014 (26 παρ. 1, 50, 51 παρ. 6), ποὺ ὅλες ἀφοροῦν στὴ διοίκηση τοῦ Ἱεροῦ Ἱδρύματος τοῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Τήνου». Συγκεκριμένα μὲ τὴν τροπολογία ἐπανέρχεται τὸ Πανελλήνιο Ἱερὸ Ἵδρυμα Εὐαγγελίστριας Τήνου, στὸ κράτος ὡς Νομικὸ Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου καὶ οὐσιαστικὰ φεύγει ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ Μητροπολίτη Σύρου Δωρόθεου Β΄.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἀνοχὴ εἰς τὰς ἀδυναμίας τῶν ἀδελφῶν

*Τοῦ **πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

Οἱ χριστιανοί εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί πρέπει νά ἔχουν ὡς κύριο γνώρισμά τους τή μεταξύ τους ἀγάπη καί τό ἐνδιαφέρον γιά τήν κατά Θεόν προκοπή τους. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, πού γνώριζε ὅτι οἱ χριστιανοί δέν εἶχαν στόν ἴδιο βαθμό τήν πίστη οὔτε καί προόδευαν τό ἴδιο στά πνευματικά, δίνει μιά χρησιμότατη συμβουλή, τήν ὁποία ἰδιαίτερα πρέπει νά προσέξουν καί οἱ σύγχρονοι, πού ἀπομονώνουν ἄλλους ἀδελφούς καί ἀδιαφοροῦν γιά τήν τύχη τους. «Ὅσοι ἔχουμε δυνατή πίστη ὀφείλουμε ν᾿ ἀνεχόμαστε τίς ἀδυναμίες ὅσων ἔχουν ἀδύναμη πίστη καί νά μή κάνουμε ὅ,τι ἀρέσει σ᾿ ἐμᾶς. Ἡ συμπεριφορά τοῦ καθενός μας νά εἶναι ἀρεστή στόν πλησίον, ὥστε νά τόν βοηθάει νά προκόβει στό ἀγαθό κι ἔτσι νά συντελεῖ στήν οἰκοδομή του». Ὀφείλουν, δηλαδή, ἐκεῖνοι πού ἔχουν δυνατή πίστη καί προκόβουν στήν ἀρετή, νά δείχνουν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Ἦταν καὶ πρωτοπόρος τοῦ πνευματιστικοῦ μεντιουμισμοῦ ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας;

Ποῖος θὰ ὑπερασπισθῇ δραστικὰ τοὺς κατὰ καιροὺς φερομένους ὡς «θαυμαστὰς» Σκοτεινῶν Ὀργανώσεων Κληρικούς μας;

2ον

Σὲ ἑπόμενα φύλλα τοῦ Ὀρθοδόξου Τύπου θὰ παρουσιάσουμε κείμενα τῶν πνευματιστῶν, οἱ ὁποῖοι οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἦταν καὶ πρωτοπόρος τοῦ πνευματισμοῦ! Φαίνεται δηλαδὴ ὄχι μόνον ὡς μασόνος ἀλλὰ καὶ ὡς πνευματιστής. Ποιός; Ὁ ἄλλοτε Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας μας! Ἀπίστευτο. Ἀπίστευτο ἀλλὰ αὐτὸ ἰσχυρίστηκαν στὰ βιβλία τους οἱ πνευματιστές, ἀτιμωρητί, ὡς συνήθως...

Στὸ σημερινὸ ὅμως φύλλο θὰ παρουσιάσουμε τὶς βλάσφημες διδασκαλίες τῶν πνευματιστῶν ἐναντίον τῆς Πίστεως ἡμῶν καὶ τῆς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Διάλογος μετά Πρωτειομανοῦς

*Τοῦ **κ. Γεωργίου Ἰωάννου Καραλῆ**, Διδάκτορος Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Γένοβας, Πανεπιστημίου Ρώμης Tor Vergata*

6ον

Προσπάθεια ἀναγνωρίσεως τῆς "θεολογίας" τοῦ Ζηζιούλα μέσῳ τῆς ἀσκητικῆς: Σωφρονιασμός

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΠΡΩΤΕΙΟΜΑΝΗΣ: Ἀγαπητὲ πρὶν μελετήσουμε τὴν ἐκκλησιολογία θὰ ἤθελα νὰ συζητήσουμε ἕνα θέμα ποὺ μὲ ἐνδιαφέρει.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ: Ποιὸ κατὰ τὴν γνώμη σου θέμα θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς ἀπασχολήσει;

ΠΡΩΤΕΙΟΜΑΝΗΣ: Διάβασα ἕνα κείμενο ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ διαδίκτυο ἑνὸς θεολόγου, τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Μπερκουτάκη. Τὸ κείμενο εἶναι δημοσιευμένο ἀπὸ τὸ 2007, ἀλλὰ πιστεύω εἶναι πολὺ ἐπίκαιρο. Εἶναι μία ἀπάντηση σὲ ἕνα παλιὸ ἄρθρο ποὺ δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸν Ὀρθόδοξο Τύπο, τὸ 2002 καὶ εἶχε τίτλο "Τὸ Αὐγουστινιακὸ ὑπόβαθρο τῆς θεολογίας τῶν Παρισίων"

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ: Δὲν διάβασα ποτὲ μία σοβαρὴ κριτικὴ στὸ συγκεκριμένο ἄρθρο, ποὺ δημοσιεύθηκε τὸ 2002 στὸν Ὀρθόδοξο Τύπο. Μὲ ἐκπλήσσει αὐτὴ ἡ ἀπάντηση. Ἀλλὰ συμφωνῶ μαζί σου ὅτι θὰ πρέπει νὰ τὴ συζητήσουμε, γιατί τὰ θεολογικὰ ἄρθρα εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρα. Ἄλλωστε ἐμεῖς οἱ δύο δὲν φοβόμαστε τὸν διάλογο.

ΠΡΩΤΕΙΟΜΑΝΗΣ: Εἶναι γραμμένο μὲ ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις καὶ προσπαθεῖ νὰ δώσει τὶς πρέπουσες ὀρθόδοξες τοποθετήσεις ἐπὶ τῶν θεμάτων ποὺ μᾶς ἀπασχόλησαν ὥς τώρα.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ: Πρέπουσες κατὰ τὴν γνώμη σου, ἀλλὰ ἃς δοῦμε ἂν ἀντέχουν σὲ σχέση μὲ τὴν θεολογία τῶν Ἁγίων Πατέρων

ΠΡΩΤΕΙΟΜΑΝΗΣ: Ἄς πᾶμε στὴν πρώτη ἐρώτηση καὶ ἀπάντηση:

"ΕΡΩΤΗΣΗ 1η: Ἄκουσα κάποιους, νὰ λένε, ὅτι ὁ ἅγιος Περγάμου κ. Ἰωάννης Ζηζιούλας ἐπαναδιατύπωσε τὴν Ὀρθόδοξη Θεολογία, καὶ ὅτι εἶναι ὁ σημαντικότερος ὀρθόδοξος θεολόγος μετὰ ἀπὸ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ. Εἶναι, ἄραγε, σωστὴ αὐτὴ ἡ ἄποψη;

Ὄχι, βέβαια. Ἡ ἄποψη αὐτὴ εἶναι ἐξωφρενικὰ παράλογη, καί, μᾶλλον, ἀποτελεῖ ἔνδειξη μεγάλης σύγχυσης. Ὁ ἅγιος Περγάμου κ. Ἰωάννης Ζηζιούλας εἶναι ἕνας ἁπλὸς πανεπιστημιακὸς καθηγητὴς (μὲ πανορθόδοξο, βέβαια, κῦρος καὶ ἀναγνώριση), ποὺ μελετᾶ συστηματικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ τὴν Ὀρθόδοξη Θεολογία. Δὲν εἶναι, ὅμως, τίποτα παραπάνω ἀπὸ αὐτό. Σὰν τὸν ἅγιο Περγάμου κ. Ἰωάννη Ζηζιούλα ὑπῆρξαν, ὑπάρχουν, καὶ θὰ ὑπάρξουν στὸ μέλλον, χιλιάδες ἀκαδημαϊκοὶ θεολόγοι. Κάποιοι, μάλιστα, ἀπὸ αὐτούς, συγκρινόμενοι μαζί του, εἶναι, ὡς μελετητὲς καὶ ἐπιστήμονες, ἀνώτεροί του. Ἔχω, τέλος, τὴν αἴσθηση, ὅτι σὲ ὁρισμένα σημεῖα οἱ θεολογικὲς θέσεις τοῦ κ. Ἰ. Ζηζιούλα δὲν ἐκφράζουν μὲ ἀπόλυτη ἀκρίβεια τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, γι᾿ αὐτὸ καὶ χρειάζεται προσοχὴ στὴν ἀποτίμησή τους.

Κοντολογίς, τὸ νὰ ἐξισώνεται ἕνας ἁπλὸς πανεπιστημιακὸς καθηγητὴς μὲ τὸν κορυφαῖο, κατὰ τὴ γνώμη μας, Πατέρα καὶ Διδάσκαλο τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι τόσο παράλογο, ὅσο τὸ νὰ ἐξισώνεται ἕνας ὑπεραιωνόβιος γέρος μὲ τὸν καλύτερο ἐν ἐνεργείᾳ ἀκροβάτη τοῦ κόσμου, μὲ μόνο τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι μπορεῖ, νὰ περπατήσει».

Ἐγὼ βέβαια δὲν συμφωνῶ μὲ τὸν κύριο Μπερκουτάκη. Γιὰ μένα ὁ Ἅγιος Περγάμου εἶναι ἂν ὄχι ἀνώτερος στὸ ἴδιο ἐπίπεδο μὲ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ. Ἄλλωστε ἡ θεολογία τοῦ Παλαμᾶ πέρασε βέβαια ἀπὸ δύο Πανορθόδοξες συνόδους, ἀλλὰ καὶ ἡ θεολογία τοῦ Ἁγίου Περγάμου ἀναγνωρί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἡ πλειονότης τῶν Μητροπολιτῶν ἀπορρίπτει τά νέα Θρησκευτικά

*Τοῦ **κ. Χρήστου Μπονατάκη***

Βλέπε εἰς τὴν 5ην σελ.

Ἐπιφυλλίδες τοῦ Ὀρθοδόξου Τύπου

Ἡ προσευχὴ τοῦ Ἁγ. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Πνεῦμα ἀργίας...

1ον

Ἔλεγε σὲ ὁμιλία του ὁ μακαριστὸς Ἀρχ. Μᾶρκος Μανώλης: «Μία ἀπὸ ὅλες τὶς προσευχὲς καὶ τούς ὕμνους τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς μπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ ἡ προσευχὴ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Εἶναι ἡ προσευχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, ποὺ λέγει: «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾷν τὰ ἐμά πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Ἡ προσευχὴ λέγεται συχνὰ πυκνὰ κατὰ τὶς ἀκολουθίες τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. Λέγοντας τὴν προσευχὴ κάνουμε καὶ μία μεγάλη (στρωτή) μετάνοια σὲ κάθε στάση. Ἔπειτα κάνουμε δώδεκα μικρὲς μετάνοιες λέγοντας «Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ» καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ Τρίτη στάση τῆς προσευχῆς, ὁπότε κάνουμε μία ἀκόμη μεγάλη μετάνοια.

Κάποιος πνευματικὸς τὴν ἔλεγε καθ᾿ ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους καὶ τὴν συνιστοῦσε σὲ ὅλους τούς χριστιανοὺς μάλιστα στοὺς μοναχούς».

Στὴν πρώτη στάση ὁμιλεῖ διὰ τὰ τέσσερα πάθη, τὰ ὁποῖα μᾶς πολεμοῦν. Εἶναι αὐτὰ ποὺ ὁδηγοῦν στὴν δουλεία τοῦ διαβόλου. Οἱ Πατέρες ὁμιλοῦν διὰ πολλὰ πάθη. Ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Δαμασκηνὸς ἀριθμεῖ 298 (καὶ 228 ἀρετές). Διατὶ ὁ ἅγιος Ἐφραὶμ διάλεξε μόνο τέσσαρα;

Ἄς τὰ δοῦμε ἀπὸ κοντὰ καὶ ἴσως λάβουμε τὴν ἀπάντηση.

Πνεῦμα ἀργίας. Λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος: «Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες» (Ρωμ. ιβ΄, 11). Δηλ. Στὴν προθυμία καὶ τὸ ζῆλο, ποὺ ἀπαιτεῖται διὰ κάθε ἔργο θεάρεστο, νὰ μὴ εἶσθε δυσκίνητοι καὶ ὀκνηροί. Οἱ ἐσωτερικές σας πνευματικὲς δυνάμεις νὰ εἶναι γεμᾶτες ἀπὸ θερμὴ ἀφοσίωση καὶ πάντοτε ζεστὲς ἀπὸ τὴν πνευματικὴ φλόγα τοῦ πνεύματος, ὑπηρετοῦντες ὡς ἀφοσιωμένοι δοῦλοι τὸν Κύριο.

Δὲν εἶναι ἡ ἁπλῆ σωματικὴ ἀργία. Ὁ ἄνθρωπος προωρίσθηκε νὰ ἐργάζεται. Εἶναι φυσικὴ ἀνάγκη γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῶν ἀπαραιτήτων: τροφή, κατοικία, ἐνδυμασία. Ὑπάρχει μία ἀργία πιὸ ἐπιβλαβής. Τῆς μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς εἶναι κρυμμένος στὶς ἐντολές, λέγει ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ὁ Ἀσκητὴς καὶ ἀποκαλύπτεται κατὰ τὸ βαθμὸ τῆς ἐκτελέσεώς των. Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν εἶναι ἡ κατάσταση τῆς ἀναδείξεως τοῦ νέου ἀνθρώπου, τοῦ ἀγωνιζομένου, νὰ ἐπιτύχῃ τὸ καθ᾿ ὁμοίωσιν. Ὁ ἄνθρωπος ἐκλήθη νὰ γίνῃ Θεὸς κατὰ χάριν, νὰ γίνῃ ἅγιος. Ἄν δὲν τὸ ἐπιτυγχάνῃ, ὀφείλεται στὴν ὀκνηρία, στὴν ἀργία, ἡ ὁποία εἶναι εὐθέως ἀντίθετη μὲ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου, ἄρνηση τῆς προσωπικῆς του ἐξελίξεως, τὸ μαράζωμα στὴν στασιμότητα.

«Πολλὴν κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία» (Σοφ. Σειράχ)

Οἱ περὶ τὸν Πέτρο εἰργάζοντο ὡς ἁλιεῖς, οἱ περὶ τὸν Παῦλο καὶ Ἀκύλα ὡς σκηνοποιοί.

- Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος λέγει: «Ἁμαρτία πάσης ἐντολῆς καὶ τῆς ἐλαχίστης παράβασις. Ἀργία τὸ μὴ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ. Ἀμέλεια τὸ ἐργάζεσθαι μέν, ραθύμως δέ».
- Ἅγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης συνεβούλευε: «Νὰ ἐργάζεσθε ὡς ἀθάνατοι καὶ νὰ ζῆτε ὡς ἑτοιμοθάνατοι».

Μὲ θυσίαν καὶ κόπον

Διηγοῦνται ἕνα περιστατικὸ ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Σέρβου θεολόγου καὶ Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πρέπει νὰ ἦταν τὸ ἔτος 1929, δηλαδὴ ὅταν ὁ Ἅγιος ἦταν σὲ ἡλικία 35 ἐτῶν. Ἦταν καλοκαίρι, καὶ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Βράνιε μὲ προορισμὸ τὸ Μοναστήρι τοῦ ἁγίου Προχόρου. Πήγαινε συχνὰ στὸ Μοναστήρι αὐτό, μὲ τὸ ὁποῖο καὶ εἶχε ἰδιαίτερο σύνδεσμο, γιατὶ εἶχε μεγάλη ἀγάπη στὸν ἅγιο Πρόχορο. Ἦταν ἤδη καθηγητὴς Πανεπιστημίου στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ στὸ Βελιγράδι.

Ὁ δρόμος μέχρι τὸ Μοναστήρι ἦταν δύσβατος καὶ γι᾿ αὐτὸ ἀρκετὰ κουραστικός. Ὁ Ἅγιος, γιὰ νὰ ὑπερνικᾶ αὐτὲς τὶς δυσκολίες, χρησιμοποιοῦσε κάποιο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Τί ἕτερον προσδοκῶμεν ἀπὸ δεδηλωμένους ἀθέους διὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν;

*Τοῦ **κ. Β. Χαραλάμπους**, θεολόγου*

Ὅταν κάποιοι πολιτικοὶ δηλώνουν ἄθεοι, ποιὰ στάση περιμένομε νὰ τηρήσουν γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἄλλα θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν Ἐκκλησία; Δὲν εἶναι ἑπόμενο νὰ ἐπιζητεῖται ἀπὸ τοὺς κρατοῦντες ἕνα μάθημα θρησκειολογικοῦ συγκρητισμοῦ; Εἶναι δυνατὸ νὰ ἐπιζητοῦν θεολογικὴ παιδεία σύμφωνη μὲ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὴ διδασκαλία τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας;

Τὸ ἀθεϊστικὸ φρόνημα κάποιων δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ὑποκρυφτεῖ. Κάποιοι πολεμοῦν τὸν κατηχητικὸ χαρακτήρα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, ὡσὰν καὶ ἡ κατήχηση νὰ εἶναι ξένη πρὸς τὴν οὐσία τοῦ μαθήματος αὐτοῦ. Τί μάθημα Θρησκευτικῶν περιμένομε νὰ ἐπιζητοῦν, πολιτικοὶ ποὺ δηλώνουν ἄθεοι καὶ ἀρνοῦνται νὰ παντρευτοῦν μὲ ἐκκλησιαστικὸ γάμο, ἀρνοῦνται νὰ βαπτίσουν τὰ παιδιά τους καὶ ἀρνοῦνται νὰ κάνουν τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ;

Εἶναι δυστυχῶς ἑπόμενο νὰ μὴ δέχονται τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν νὰ ἔχει κατηχητικὴ μορφή. Ὁ Ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς ἀναφέρει ὅτι «ἡ παιδεία εἰς τὴν πραγματικότητα σημαίνει φωτισμόν, τὸν φωτισμὸν διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ Ὁποῖον εἶναι φορεὺς καὶ δημιουργὸς τῆς ἁγιότητος καὶ τοῦ φωτὸς καὶ τῆς γνώσεως. Καὶ οἱ Ἅγιοι, ἐπειδὴ εἶναι ἁγιασμένοι καὶ φωτισμένοι διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τοῦτο εἶναι καὶ ἀληθινοὶ διδάσκαλοι καὶ παιδαγωγοί». Γιὰ ἕνα δεδηλωμένο ἄθεο, εἶναι ξένες τέτοιες σωτηριώδεις ρήσεις.

«Ἡ παιδεία χωρισμένη ἀπὸ τὴν ἁγιότητα, ἀντιτιθεμένη εἰς τὸ Εὐαγγέλιον καθίσταται μία τραγικὴ ματαιοπονία. Τὸ περισσότερον, ποὺ ἠμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἐπιφανειακή, ἐξωδερμικὴ παιδεία διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι νὰ τὸν μεταβάλῃ εἰς ἕνα εὐγενές, ἀλλὰ πονηρόν, ἀνθρωπόμορφον θηρίον…Ἐνῷ ἐκ τοῦ βάθους τῆς ψυχῆς τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ μας ἀναβαίνει ἡ φωνή : ἄνευ τῆς ἁγιότητος δὲν ὑπάρχει ἀγωγὴ καὶ παιδεία· ἄνευ τῶν ἁγίων δὲν ὑπάρχουν παιδαγωγοὶ καὶ διδάσκαλοι», σημειώνει ὁ Ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς.

Ὁ ἐπιδιωκόμενος χωρισμὸς Ἐκκλησίας Κράτους, ποὺ διακαῶς ἐπιζητεῖται, θὰ ἔχει ἀκόμα πιὸ πολλὲς ἀρνητικὲς συνέπειες καὶ στὴν Παιδεία. Δὲν εἶναι λίγοι ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ αὐτοπροσδιορίζονται ὡς "προοδευτικοί", ποὺ ἐπιθυμοῦν ἕνα ξεκάθαρα θρησκειολογικὸ συγκρητιστικὸ μάθημα.

Ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας, Ἔρευνας καὶ Θρησκευμάτων, κ. Κώστας Γαβρόγλου δήλωσε στὴ Ἐφημερίδα Καθημερινὴ στὶς 29/5/2016 μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς : «Πεῖτε μου μία χώρα τῆς Εὐρώπης ὅπου ὑπάρχει τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καὶ διδάσκεται ὅπως στὴ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Νὰ λέγετε ὅλην τὴν ἀλήθειαν, κ. Μηλιαράκη

Βλέπε εἰς τὴν 6ην σελ.